

ΠΕΜΠΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΛΟΥΚΑ

Ἡ παραβολή τοῦ πλουσίου καί τοῦ φτωχοῦ Λαζάρου

Ἐκ τῆς κατά Λουκᾶν εὐαγγελίου. πγ'

(ΙΣ', 19-31)

Εἶπεν ὁ Κύριος· ἄνθρωπός τις ἦν πλούσιος·

19-22 Ὁ φτωχός Λάζαρος στήν ἐπίγεια ζωή

Ἔειπε ὁ Κύριος τήν ἀκόλουθη παραβολή·

« Ὑπῆρχε κάποτε ἓνας πλούσιος ἄνθρωπος, πού ντυνόταν μέ πολύ λαμπρά ροῦχα σάν τούς βασιλιάδες καί κάθε ἡμέρα ἀπολάμβανε στό τραπέζι του πλούσια καί ἐκλεκτά φαγητά.

20 Ὑπῆρχε πάλι ἓνας φτωχός ὁ Λάζαρος, πεταγμένος μπροστά στίς πύλες τοῦ πλουσίου μέ τό σῶμα του γεμάτο πληγές.

21 Αὐτός καθημερινά προσπαθοῦσε νά χορτάσει ἀπό τά φίχουλα, πού πετοῦσαν οἱ ὑπηρέτες ἀπό τά τραπέζια τοῦ πλουσίου. Μόνο τά σκυλιά ἔρχονταν κοντά του καί ἔγλυφαν τίς πληγές του.

22^α Μιά ἡμέρα πέθανε ὁ φτωχός καί οἱ ἄγγελοι τόν ἔφεραν στήν ἀγκαλιά τοῦ Ἀβραάμ.

22^β Κάποτε πέθανε καί ὁ πλούσιος καί οἱ ἄνθρωποι τόν ἔθαψαν μέ τιμές».

23-31 Ὁ πλούσιος στόν τόπο τῆς βασάνου

23 «Καθώς ὁ πλούσιος βρισκόταν στόν ἄδη καί βασανιζόταν, σήκωσε τά μάτια του ψηλά καί βλέπει ἀπό μακριά τόν Ἀβραάμ μέ τόν Λάζαρο στήν ἀγκαλιά του.

24 Φώναξε τότε λέγοντας· “Πάτερ Ἀβραάμ, ἐλέησέ με. Στείλε τόν Λάζαρο, νά βρέξει λίγο τό δάχτυλό του στό νερό καί νά δροσίσει τήν γλώσσα μου, γιατί κατακαίγομαι μέσα στήν φωτιά πού μέ περιζώνει”.

25^α Ὁ Ἀβραάμ ἀπάντησε· “Θυμήσου, παιδί μου, ὅτι ἐσύ στήν ἐπίγεια ζωή ἀπόλαυσες τήν εὐτυχία, ἐνῶ ὁ Λάζαρος τήν δυστυχία.

25^β Τώρα αὐτός ἐδῶ εὐφραίνεται λαμπρά καί ἐσύ ἐκεῖ βασανίζεσαι φρικτά.

26 Ἐπί πλέον μεταξύ μας ὑπάρχει τεράστιο χάσμα. Αὐτοί πού θέλουν ἀπό μᾶς νά ἔρθουν στόν τόπο σας, δέν μποροῦν, οὔτε πάλι ὅσοι θέλουν ἀπό σᾶς, μποροῦν νά περάσουν στό δικό μας μέρος”.

27 Ὁ πλούσιος ὅμως συνέχισε· “Σέ παρακαλῶ, πατέρα μου, στείλε τόν Λάζαρο στό πατρικό μου σπίτι, **28^α** ὅπου ζοῦν ἀκόμη πέντε ἀδέλφια μου.

28^β Ἄς τούς ἐνημερώσει, πῶς εἶναι ἐδῶ ἡ ζωή, ὥστε νά πεισθοῦν γιά ὅλα αὐτά.

28^γ Τότε ὑπάρχει περίπτωση, νά μήν ἔρθουν καί οἱ ἴδιοι σ’ αὐτόν τόν βασανισμένο τόπο”.

29 Ὁ Ἀβραάμ τοῦ λέει· “Αὐτοί ἔχουν τόν Μωυσῆ καί τούς προφήτες, ἅς τούς ἀκούσουν”.

30 “Ὁχι πατέρα μου Ἀβραάμ”, ἐπέμενε ὁ πλούσιος, “γιατί ἂν τώρα ἓνας νεκρός ἀναστηθεῖ καί τούς μιλήσει, ὑπάρχει κάποια ἐλπίδα νά μετανοήσουν”.

31 Τότε ὁ Ἀβραάμ τοῦ ἀπάντησε· “Ἄν αὐτοί δέν ἀκοῦνε τόν Μωυσῆ καί τούς προφήτες, ποτέ δέν πρόκειται νά ἀκούσουν ἓναν ἀναστημένο νεκρό

καί νά πιστεύσουν”».